

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Templa Deiparæ in reliqua Italia, num. 53.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

consecrationis ejusdem concessit. Eademque die tria alia Altaria in sacellis ejusdem templi, à tribus aliis Episcopis reconditis, in singulis Sanctorum reliquiis, consecrata sunt. Altare quidem facelli ad levam Aræ maximæ ab Andrea de Franchis, Archiepiscopo Trianensi in honorem Dei, Deiparæ, & Sanctorum septem Angelorum ante Deum astantium. Alterum Proximi facelli è Fabio Maranta Episcopo Calvensi ad memoriam Annunciationis Deiparæ, & omnium sanctorum Martyrum. Tertium vero, quod est in sacello à Ferdinando Fornario exornato, à Paulo de Curris Episcopo Afernensi ad memoriam Nativitatis Dominicæ & omnium sanctorum Confessorum consecrata sunt.

Reliquie, quibus i dem templum inserviuntur.

Ad hoc quoque templum spectant aliae nobilissimæ reliquie, quæ hoc tempore in sacario reposita sunt: cauamdem complures argenteis thecis inclusæ solemnibus diebus in aræ maxima populo adoranda exponuntur; præcipue autem hæ sunt.

De ligno crucis Dominicæ.

Truncus ex corona Domini spinea, ex quo duæ spine prodeunt, à Philippo Cardinale Spinello ex Germania anno 1603. acceptus, ab eodemq; huic templo attributus.

Corpora sanctorum Servandi, & Vitalis martyrum ex cœmeterio Priscillæ via Salaria à P. Claudio Aquaviva Societatis Jesu huc transmissa.

Corpora item sancti Leonis Presbyteri, & Martyris, & sanctæ Eugeniae Virginis, & Martyris, ex cœmeterio sancti Sebastiani huc delata.

Caput sancti Cornelii Papæ, & Martyris, ex cœmeterio S. Sebastiani anno 1585. à Patre Claudio Aquaviva missum.

Pars capitis S. Euphebii Episcopi, & Confessoris.

Quatuor item capita sanctorum undecim milium Virginum & Martyrum.

Maxilla S. Lucae Evangelistæ cum aliquot dentibus.

Brachia S. Andreæ Apostoli, S. Laurentii Martyris, sanctorum Barbaræ, ac Dorotheæ Virginum, & Martyrum.

Duæ tybia sanctorum Martyrum Thebæorum è locis sancti Mauriti, Tybia S. Euthymii Martyris.

Ex reliquis præterea S. Stephani Prothomartyris, sanctorum Innocentium, S. Januarii

Episcopi, & Martyris præcipui Patroni Neapolitan, sancti Abdon & Sennen, sanctorum Aniceti, & Antheri Pontificum, & Martyrum, sanctorum Demitrii, & Felicis Martyrum.

Sancti Rochi Confessoris, & aliorum Sanctorum.

Os præterea beati Ignatii Societatis Jesu Fundatoris in argenteo simulacro inclusum.

Ex reliquiis præterea beati Stanislai Kostka, & beati Aloysii Consigæ è Societate Jesu,

TEMPLA DEIPARÆ IN RELIGIA ITALIA.

Quod vero spectat ad reliqua in Italia Deiparæ tempora, illud in universum de Italia, sicut & de reliquis, in quibus fides Catholica vigeat, Europa Regionibus dici potest; singulas Urbes, singula Oppida, singulos vero Pagos non uno, sed pluribus Deiparæ templis, quorum pleraque miraculis etiam sunt illustria mirifice florere. Quod non vulgare est divinitas in eas regiones benevolentia, ac misericordia argumentum. Nos igitur reliquis (ne plus & quo opus excrescat) ex industria prætermis, aliquo tantum ex iis, quæ vel magis explorata sunt nobis, vel peregrinorum concursu celebrantur, nullo antiquitatis, celebritatibus servato ordine strictum recensēbimus.

S. Maria ab Areu Nobile in Nolana Diocesi. S. Maria templum Ordini Prædicatorum attributum: ab Areu sex ab urbe Neapoli milliaribus distatum: ejus prope Nolam clarissima quidem miraculis initia, & incrementa in capite, hujus operis plenius descripti.

Nolæ, secundo ab ea lapide, sancta Maria à Pariete, cum insigni Canonicon Regulam Lateranensem cœnobio, eius templi initia, inscriptio supra templi fores indicat his verbis: *Deo Optimo Maximo, Deiparæq; Virginis, cuius hec olim Imago sub terra septa veribus, Antilia Scala divino monitu indicante, eruta miraculu late claruit, & à pariete, in quo picta est, non men habuit, anno ab eisdem Virginis partu 1514, undecima die mensis Aprilis, hæc ibi.*

S. Maria Monitis Virginis supra oppidum Mercuriale, vulgo Mercogliano in edito monte Beneventum inter S. Nolan sito, ubi celebriter ritua hæc Deiparæ ædes à sancto Gulielmo Vercellensi extructa est cum Cenobio ordinis à se instituti; cui ab hoc eodem loco curata.

Mon.

Montis Virginis nomē est inditum. De ejusmodi Templo, ac Cœnobio ad calecm tractatus de miraculis Deiparæ aliqua fusijs commemoravimus.

Eiusmodi non pauca Deiparæ ercta tempora veræ pietatis monumenta, ac miraculorum officinas reperiens intra Neapolitanū Regni fines in subjectis praesertim Urbis.

S. Maria miraculorum **An-**
drie.

Andreae in Appulia Deiparæ templum, quod propter miraculorum frequentiam à miraculis dicitur, sacro Ordini S. Benedicti Congregationis Cassinensis attributum.

S. Maria à
fusibus ter-
re in Sa-
lentino.

54. S. Maria, quam dicunt in finibus terræ, quod eiusmodi templū in extrema Italie ora, quæ ad Salentinos spectat, conditum sit. Ac magna apud eos populū concursatione colitur die illa, qua ejus festum celebratur.

Annunciata Virgi-
nū templi
Hydran-
in Salenti-
bus.

Hydrunti in Salentinis Cathedralis Virginis Annuciata dicata, in qua recondūtur reliquiae ostantentorum, & cō amplius martyrum, qui pro Christi fide a Turcis in ejus Urbis expugnatione an. salutis 1480, per summam crudelitatem sunt interempti, quemadmodum testantur is, qui ejus temporis historias litteris prodidere.

Carussini, quod Oppidum est etiam in Salentino, nobile Deiparæ templum extructum visitur, miraculorum multitudine illustrare.

S. Maria ab **Armis**, apud Brutios in Calabria, ab **Armu** templum est populorum concursatione, & mi-
apud Bru-
tios.

Viterbiæ S. Maria à Quercu, templum est mi-
S. Maria à
Quercu.

Viterbiæ, Apud Septempedanos in Picentibus vulgo sancti Severini, qui (ut est in martyrologio die octavo Junii) fuit eorum Episcopus, Deiparæ templum existat miraculis in primis nobile.

Aliud Flo-
rentia.

Florence Cathedrale templum structura, & amplitudine magnificissimum Deiparæ est consecratum.

Aliud B.
Virginis
Annunciati-
ti ibidem.

Eadem in Urbe B. Maris Annuciata tem-
plum populorum frequentia, & miraculis in primis clarum S. Servitarum Ordini est affi-
gnatum, illic Deiparæ Annuciata imago colo-
tibus à pictore exprimi cōcepta est, Angelica vero manu ejusdem Virginis vultus delineatus existimatur.

Cathedra-
li Ecclesia

Senensis Civitas, (qua ob insignem in Deiparæ templum pietatem Urbs Virginis est appellata.)

Cathedralē eidem Deiparæ Ecclesiam struc-
tura planè insigni excitavit: in ejus Ecclesiæ pavimento, tum veteris tum novi testamenti historiæ admirabiliorpē tessellato marmorū diversi coloris visuntur.

Eadem in Urbe nobilissimum templum Be-
atissima Virginis, quam dicunt à Provenzana propter miracula propemodum innumerabilia peccati ferè & Civium, & advenarum concur-
su celebratur, quod erigi cōceptum est anno 1594, paucis annis ad culmen usque est perdu-
ctum.

Bononiæ in proximo colle templum Deiparæ eructum est, in quo sacra ejus imago totius Urbis veneratione colitur.

Chioze templum Virginis miraculis illu-
stre extat, cuius meminit Canisius libro 5.
c. 24.

Mediolani Cathedralis Ecclesia, quæ elegā-
ti forma, admirabili arte, immensa magnitudi-
ne magnopere præcellit, à Martino V. cum ē
Constantiensi Concilio rediret, Deiparæ est
consecrata.

Mediolani quoq; templum Virginis, quod
dicitur ad S. Celsum, miraculis elatum populi
frequentia celebratur.

Forolivii in Amilia, apud Collegii Socie-
tatis Jesu templum, super aram maximam
collocatum assertatur, celebre in ea Regione
Deiparæ filium in gremio foventis simulachru-
mē ligno, cubitali fēcē magnitudine, in cuius
tergo aliquantulum excavato, non exigua
pars vestis ejusdem Deiparæ inclusa recondi-
tur. Eā imago eleganti specie intuentes ad pie-
tatem excitat, qua 600. ante annos Brunsvichi
in Germania vetustis est nobilitata miracu-
lis: cūm enim in Silva primum à nobili quo-
dam Equite feras agitante, in trunco arbo-
ris perverstuo reperta domum suam delata
esser, postinde in eodem arboris truncō inven-
titur, quod semel atq; iterum factum est, quare
ab eodem Equite tum suis, tum aliorum sum-
ptibus inibi opulentum virginum cœnobium
exædicatum est, una cum templo, in quo hæc
imago est reposita. Veūm lutherana grāssante
hæresi, cūm noī eo quo par erat honore habe-
retur, Forolinum auctoritate Conjugis Erici
Ducis B. unsicensis in templum nostrū Colle-
giū translata, magna confluentum populorum
veneratione colitur, ubi etiam pluribus corus-
cat miraculus.

Apud montem regalem vulgo Mondovi

Senensis
Deiparæ
dicatum.
Aliud ibi-
dem celo-
burrium
B. Virginis
templum.

Cathedra-
li Ecclesia
Mediola-
nensis Dei-
paræ confe-
ratæ.

Aliud B.
Virginis
templum
miraculio
præclarū.

Simula-
chrum Dei
paræ mira-
culi cele-
berrium

Forolivii in
Amilia.
Idem B.
Virginis si-
mulachru-
z à domo cu-
jusdam E-
quitus di-
vinitus re-
cedit.

in Allobrogibus Deiparae templum extat miraculis tota ea Regione celebre.

TEMPLA DEIPARÆ IN SICILIA, & in nonnullis circa Italiam Insulis.

Deiparae templis in Sicilia, a. lissq; Insulis.

Templa o- mnia Fra- norum de Obseru. B. V. dieata.

Epiſt. Deip- ad urbem Messanam. Vrbis ejusdem Cath- dralis Dei para dica- ta.

Panhor- mitana. Cathedra- lis B.V. dia- cata.

Templo Deip. in Urbe Mon- tis Regalis strictura pulcherri- mun.

S. Maria à Monte Ser- rato A- gringenti. Annunc. Virginis templum Drepani.

Templa B. San- di Pauli Apostoli tum naufragio, tum Virginis in commemoratione clara, complura habet Deiparæ tempora, inter quæ unum est extra urbem

IN Sicilia maxima mediterranei maris Insula, plurima sunt variis in Urbibus Deiparae tempora insigni structura, aut miraculis illustria, de quibus Thomas Faselius in sua de rebus Siculis historia, & ut omittam religiosissimum Ordinem minorum, quos de Observantia appellant, qui suis omnibus templis, ac conobis S. Mariae à Iesu nomen indidicent Urbs Messina, quæ Epistolam à Deipara in terris adhuc agente accepisse se gloriatur, inter alia ejusdem Virginis templo cathedrali Assumptione Virgini insigni magnificencia extruētam habet; eisq; festum die 15. Augusti, solenni Deiparae simulachri per Urbem pompa, ingenuum civium, tum finitimorum populorum celebritate colere consuevit.

Panormus præter alia multa Virginis tempora, de quibus idem Thomas Faselius libro observatio de rebus Siculis cathedrali insigni, & admirabili opere anno salutis 1181. Gulielmo Secundo Sicilie Rege extrectam habet.

Mons Regalis Urbs quarto fermè à Panormo lapide, Archiepiscopatu opulentissimi redditibus insigni decoratur, in eae templum nobili in primis structura, & albo marmore porphyriæ, ac lacero demonio ad admirationem oriarum, Gulielmus Sicilia Rex, cognomento Bonus, Deiparae condidit.

Agrigentum in colle Vulcanio (à Priscis propter Vulcani delubrum sic dicto) nunc templum habet, cui sancte Maria à Monte Serrato nomen est inditum, apud Thomam Fastum lib. 10. cap. 5.

Drepanum ad radices Eryci montis propter Veneris olim delubrum Poenit non ignoti, nunc templo insignitur religiosissimo Deiparae Annuntiatae sacro, quod peregrinorum è diversis orbis terra paribus confluens concusatione celebre Patribus Carmelitis est attributum.

Melita Insula Equitorum Jero/olympianorum Templo B. Sancti Pauli Apostoli tum naufragio, tum Virginis in commemoratione clara, complura habet Deiparæ tempora, inter quæ unum est extra urbem

cui nomen est à Gratia. Alterum vero cognomento de M. leca, quodam in colle populorum veneracione insigne.

56. Lopadula Insula vulgo Lampadosa inter Siciliam & Lydiam, cojus memini Strabo libro ultimo sive omnino deserta, Deiparæ tamen templum habet ipsi etiam Barberis, ne dum fidelibus venerabile, si quis enim è paternavistibus pecuniam in templum nullo custodiens oblatam furto surpete audeat, ferunt illico procillam in mare exitari, ac proinde ex insula exirem in tecludi, quodam eam suo loco reposuerit.

Tremirana Insula in mari Adriatico, sive ut ait Plinius libro 3. capite 26. in Jonio dicta sic est à trium montium aspectu, in quo revere, an fabulose dissimiles fertur. Sunt tres nunc Insulae sunt tribus distinctæ montibus, dicebatur olim ex Plinio Insula Diomedea, quæ teste Augustino libro 18. de Civitate capitulo decimo sexto, non longe est à monte Gargano in Apulia, illasque alites haber frequentes, quas Juba Cataractas, nunc Artenas dicunt. Amnatum magnitudine paulo grandiore, Falicorum similes, in quas socios Diomedis Etholias Regis in bello Troiano celebres convertoſi fabulati sunt Poetae, ex Plinio lib. 10. cap. 44. & ex Augustino. Cum igitur hæc Insula, ut est apud Plinium loco citato, Diomedis delubro, atque tumulo (quorum adhuc extant vestigia) olim Ethnicis conspicua, postea vero omnino vasta, ac deferta esset, vir quidam pius, ac rerum divinarum contemplationi deditus, illuc solitariam vitam dicens, aliquando inter orandum sensibus excedens, Dei Genitricis admonitu semel atq; iterum iussus est certum locum effodere; thesaurumq; inventum constituendo ei templo impendens, ab eo igitur ex inventa pecunia in Diomedæ delubri unius celebrissimum Deiparae templum in ædificari est, in quo verus quidem, & pusilum ejusdem Virginis depositum est simulacrum, quod miraculorum multitudo, ac magnitudine clari est, cœnobiumq; illi est structum in arce munitissime formam ad pyramis arcendos, illorumq; facinorosorum hominum incursionses prohibendas, quod quidem cœnobium anno Domini 1060. auctore Leone Ostiensi in chronicæ Cassinensi incolebant cœnobita Ordinis S. Benedicti: postea, auctore Benedicto Cochortella Canonico Regulari in sua descriptione Insula Tremirana, attributum est Cisterciensibus, quibus à Dalmatis

lasciata in iugis.

la detinen-

tur.

Maris V.

templo

ta Tremi-

ra Insula,

ejusq; ac

pe extra-

ram.

Regis

ta Etholias

Regis

ta Trojano

celebres

convertoſi

fabulati

sunt Poetae,

ex Plinio lib.

10. cap.

44. & ex

Augustino.

Cum igitur hæc

Insula, ut

est apud

Plinium

locu

citato, Diomedis delubro, atque

tumulo (quorum adhuc extant vestigia) olim

Ethnicis

conspicua,

postea vero

omnino

vasta,

ac deferta

esset;

thesaurumq;

inventum

constituendo ei

templo

impendens,

ab eo igitur

ex inventa

pecunia in

Diomedæ

delubri

uinis

celeberrimum

Deiparæ

templum in ædificari

est, in quo verus qui-

dem, & pusilum ejusdem Virginis depositum est

simulacrum, quod miraculorum multitudine,

ac magnitudine clari est, cœnobiumq; illi es-

tastructum in arce munitissime formam ad py-

ramis arcendos, illorumq; facinorosorum ho-

minum incursionses prohibendas, quod quidem

cœnobium anno Domini 1060. auctore Leo-

Cassini,

Benedicti,

Cochortella

Canonico

Regulari

in sua descrip-

tione Insula

Tremirana,

attributum est

Cisterciensibus,

quibus à Dalmatis

lasciata in iugis.